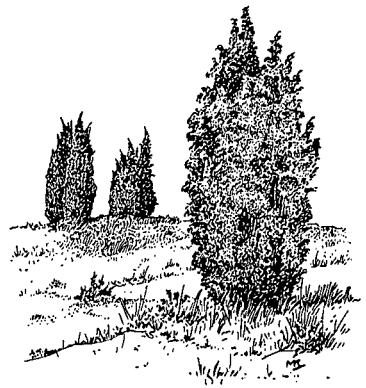

Natuurbescherming

door

Ir. M. P. Oosterkamp

I.

Natuurbescherming streeft naar het behoud van de rijke schakering van het planten- en dierenleven. Deze schakering is een uitdrukking van de grote variatie in de milieufactoren. Het gaat dus niet alleen om bescherming van plant- en diersoorten, maar ook om bescherming van natuurterreinen en landschappen, en strijd tegen domme overheersing der techniek.

Voor natuurbescherming pleit een complex van wetenschappelijke, ethische, recreatieve en economische motieven.

II. Literatuur voor beginners vormen de nummers:

5, 6, 1, 8, 2, 13, 8 en 7.

Literatuur voor gevorderden vormen de nummers:

16, 9, 11, 3, 10, 4, 15, 14 en 12.

III.

1. *Atlas der natuurreservaten*. Samengesteld door de Internationale Unie voor Natuurbescherming. Elsevier, Amsterdam, 1956. 224 blz., geïll., f 22,50.
2. *De strijd om de ruimte*. Voordrachten plenaire vergadering 1960. Contact-commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming, Amsterdam, f 1,—.
3. *Die letzten Oasen der Tierwelt*. Umschau Verlag, Frankfurt a.M., 1962, f 20,40.
4. *De Natuurbeschermingswet*. Voordrachten plenaire vergadering 1962. Contact-commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming, Amsterdam, 1963. 35 blz.
5. *Natuurbescherming; enige belangrijke aspecten*. Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie, Amsterdam, 1961. f 1,75.
6. *Perspectief voor natuur en mens*. Voordrachten jubileumvergadering 1957. Contact-commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming, Amsterdam, f 1,—.
7. *Strijd om schoonheid; vijftig jaar Heemschut*, onder redactie van Ton Koot. Ploegsma, Amsterdam, 1961. f 12,50.

8. J. P. van Blijdenstijn, *Natuurleven in Nederland*. J. B. Wolters, Groningen, 1962. f 25,—.
9. F. J. J. Buytendijk, S. Strasser en H. Fortman, *Mens, dier en natuur*. Utrecht/Antwerpen, 1963.
10. Rachel Carson, *Silent Spring*. Fawcett Publications, Inc., Greenwich, Conn., 1964. f 4,25.
11. Prof. Dr. Jean-Paul Harroy, *Afrique, terre qui meurt*. Marcel Hauey, Bruxelles, 1949.
12. G. V. Jacks en R. D. Whyte, *The rape of the earth*. London, 1947.
13. Ir. C. H. J. Maliepaard en Prof. Dr. A. de Vos, *Dieren ster-ven uit, de fossielen van morgen in de vijf werelddelen*. Elsevier, Amsterdam, 1961. f 17,50.
14. F. Osborn, *Our plundered planet*. Boston, 1948.
15. Dr. Ir. E. C. M. Roderkerk, *Recreatie, recreatieverzorging en natuurbescherming in de Kennemerduinen*, Wageningen 1961.
16. W. Vogt, *Road to Survival*. London, 1948. (Ned. vert.: De laatste kans der mensheid) (Amsterdam/Antwerpen, 1950).

W. Oord

Was dit de krekeltzanger?

Toen wij op zaterdagochtend 15 augustus door de Loenense bossen (Veluwe) wandelden, hoorden wij daar een vogelgeluid, dat ons deed denken aan de Sprinkhaanrietzanger. De zang was echter wat voller en helderder (wat moeilijk om zo iets uit te drukken) dan van de Sprinkhaanrietzanger. Deze heeft naar onze mening een meer „lispelender” zang.

Duidelijk was waar te nemen, dat zich twee vogels in het terrein ophielden, daar het geluid van twee kanten kwam.

Merkwaardig was het, dat als de ene vogel ophield met zingen, de andere ook spoedig zweeg; begon de eerste weer, dan volgde de tweede direkt.

Verder week de zang af wat betreft de lengte van de trillers. Deze varieerden van 2-4 seconden. Ook afwijkingen als trrrrrrr-tr-trrrrrrr deden zich voor.

De zondagochtend daarop ben ik nogmaals geweest en trof beide vogels weer op dezelfde plaats aan. Om zeker te zijn ging ik er nogmaals op zaterdag 22 augustus met een kennis heen. Toen troffen wij na lang luisteren nog slechts één exemplaar aan. Wij hebben zeer veel moeite gedaan de vogels te zien te krijgen, doch zonder resultaat.

Het dichte struikgewas alsmede het heuvelachtige terrein maakten het waarnemen zeer moeilijk. Vermoedelijk zit de vogel dicht bij de grond. Het bepalen van de richting en de afstand van het geluid was vrij moeilijk, daar het telkens veranderde van plaats. Er wordt in de Vogelgids van R. T. Petersen etc. geschreven, dat de vogel o.a. in vochtige streken voorkomt. Nu zijn bovengenoemde bossen bepaald geen vochtige.

Op donderdag 3 september hoorde ik precies dezelfde zang bij de watertoren op Singraven (bij Denekamp). Dit is echter wel een vochtige streek.

Op het geluid afgaande zou ik durven beweren, dat het de Krekeltzanger moet zijn, maar als ik dan in hetzelfde boek lees: Dwaalgast (5x), dan kan ik een gevoel van enige twijfel niet onderdrukken. Maar wat kan het dan geweest zijn? Welke ornitholoog kan mij hierover nader berichten?

Potterstraat 16, Deventer.